

TÁNCAL KAPCSOLATOS KUTATÁSOK A FELSŐOKTATÁSBAN

SZISZTEMATIKUS SZAKIRODALMI ÁTTEKINTÉS

Lanszki Anita PhD, egyetemi docens, Magyar Táncművészeti Egyetem
Pedagógia és Pszichológia Tanszék

Tongori Ágota PhD, egyetemi adjunktus, Magyar Táncművészeti Egyetem
Pedagógia és Pszichológia Tanszék

Papp-Danka Adrienn PhD, egyetemi docens, a Budapesti Gazdasági Egyetem
Képzési és Fejlesztési Irodájának vezetője

Absztrakt

A cikk célja, hogy bemutassa a táncsal kapcsolatos legújabb kutatásokat a felsőoktatásban az elmúlt tíz év kutatási eredményei alapján. Kutatásunkban 69 cikket vizsgáltunk szisztematikus szakirodalmi áttekintés módszerével a PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) protokoll szerint. A tanulmány ismerteti a felsőoktatásban folyó táncsal kapcsolatos multidiszciplináris kutatások aktuális helyzetét 1.) a leggyakrabban vizsgált tánc típusok; 2.) a felsőoktatási tánc kutatásban képviselt országok; 3.) a kutatási paradigmák; 4.) a kutatási eszközök típusai; és 5.) az elmúlt tíz év legkiemeltebb kutatási témái alapján.

Kulcsszavak: tánc, felsőoktatás, szisztematikus szakirodalmi áttekintés, kutatási módszerek

1. BEVEZETÉS

A táncsal kapcsolatos kutatás a tánchoz kapcsolódó jelenségek különböző tudományágak szemszögéből történő vizsgálata (Lanszki, 2020), melyet megkülönböztetünk az eredetileg mozgáselemzést és koreográfiai kutatást magába foglaló tánc kutatás jelenségétől. Tanulmányunkban azt vizsgáljuk, hogy a táncsal kapcsolatos jelenségeket hogyan vizsgálták az elmúlt tíz év felsőoktatási gyakorlatában különböző tudományterületek – többek között az orvostudomány, a pszichológia, a pedagógia, az etnográfia és a kulturális antropológia – módszereivel, melyeknek a változatossága összefügg azzal, hogy igazodnak az adott tudományágak feltárási eljárásaihoz. Ennek megfelelően a táncsal kapcsolatos vizsgálatokban a kutatók egyaránt alkalmaznak kvantitatív és kvalitatív módszereket, valamint különböző kutatási eszközöket.

A táncsal kapcsolatos kutatások leginkább olyan esettanulmányokról és akciókutatásokról szólnak, amelyekben az oktatók reflektálnak a táncórák jó gyakorlataira (Baran, 2020; Petsilas et al., 2019; Rimmer, 2017; Roe, 2017; Stevens et al., 2020), és alulreprezentáltak a kvantitatív kutatási paradigmat követő empirikus tanulmányok, amelyek egyébként elsősorban táncjelírással (Dilek és Muhsin, 2017) vagy a táncosok egészségével kapcsolatosak (DiPasquale et al., 2021).

Elmondhatjuk azt is, hogy a táncsal kapcsolatos kutatások többsége a közoktatás formális vagy informális táncfoglalkozásain résztvevő tanulókra irányul. Az e célcsoportot érintő kutatások tematikus klasztereinek kialakításakor látható, hogy a kutatások egy része a fizikai (Bogáti, et al., 2023; Ujvári & Szabó, 2023) állapotfejlesztéssel, a mentális egészséggel (Biasutti & Habe, 2021), valamint a kognitív képességek fejlesztésével (Bollimbala et al., 2019; Pálinkás-Molnár & Bernáth, 2020) kapcsolatos kutatásokat foglalja magába. A kutatások másik nagy csoportja a módszertani programokat és azok hatásvizsgálatát tematizálja (Dilek & Muhsin, 2017; Lanszki et al., 2021; Papp-Danka & Oláh, 2021). A harmadik klaszterben olyan kutatások találhatók, amelyek a társadalmi változások és a táncoktatás kapcsolatát vizsgálják (Horwitz et al., 2022; Zimányi & Lanszki, 2020).

Vizsgálatunk elején a táncsal kapcsolatos kutatások általános tendenciáiból kiindulva azt feltételeztük, hogy a felsőfokú táncoktatásban, különösen Európában, hiányoznak az empirikus kutatások. További hipotézisünk az volt, hogy az angol anyanyelvű szerzők által angol nyelven írt tanulmányok felülreprezentáltak a mintánkban, ugyanis egyes szerzők még arra is figyelmeztetnek, hogy a felsőfokú táncoktatás világában „az Egyesült Államok kulturális hegemóniája” jelentős (McCarthy-Brown, 2015, p. 30). Kíváncsiak voltunk arra is, hogy a táncoktatás jó gyakorlatait tükröző esettanulmányok és akciókutatások túlsúlyban vannak-e, és hogy a kvantitatív kutatási paradigmat követő empirikus tanulmányok alulreprezentáltak-e.

Problémafelvetéseink alapján kutatási kérdéseink a következők voltak:

1. Van-e olyan tánc típus vagy -műfaj, amely felülreprezentált a táncsal kapcsolatos empirikus kutatásokban?
2. Kirajzolódnak-e földrajzi mintázatok a táncsal kapcsolatos kutatásokban?
3. Melyik kutatási paradigma érvényesül gyakrabban a táncsal kapcsolatos kutatásokban – a kvantitatív vagy a kvalitatív?
4. Léteznek-e a vizsgált kutatásokban saját validált eszközök, vagy inkább más tudományágak mérőeszközei használatosak a táncsal kapcsolatos kutatásokban is?
5. Melyek a legújabb tánc kutatások fő témái?

Bár a korábbi évekből van példa arra, hogy a felsőoktatás került a táncsal kapcsolatos kutatások középpontjába (Hagood, 2008), mégis – ahogyan arról korábban már szó volt – elsősorban a köznevelési populáció áll a táncsal kapcsolatos jelenségek vizsgálatának középpontjában. Mivel a felsőoktatást a kutatási tevékenységek különböztetik meg az oktatás egyéb formáitól, ezért tanulmányunkban a felsőoktatásban folyó táncsal kapcsolatos kutatások feltérképezésére összpontosítunk. Jelen írás célja tehát, hogy átfogó képet adjon a felsőoktatásban zajló táncsal kapcsolatos kutatások jelenlegi helyzetéről az elmúlt tíz év kutatási eredményei alapján.

2. MŐDSZEREK

Kutatási kérdéseink megválaszolásához a szisztematikus szakirodalmi áttekintés módszerét választottuk, követve a Zawacki-Richter és munkatársai (2019) által meghatározott folyamatmodellt. Minőségbiztosítási okokból úgy döntöttünk, hogy alkalmazzuk a szisztematikus szakirodalmi áttekintésre vonatkozó PRISMA-protokollt (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses). A folyamat módszertani szabályainak betartásával a cikkek beválogatása során a minimálisra csökkentettük a kutatói elfogultságot (Page et al., 2021), valamint a PRISMA modell keretei segítettek abban is, hogy a felülvizsgálati folyamat szakaszait megtervezzük. A kutatás megbízhatóságának további növelése érdekében 1.) egyértelmű megfelelési és kizárási kritériumokat állapítottunk meg; 2.) alapos és átlátható keresést végeztünk a releváns tanulmányok felkutatása érdekében és 3.) három bírálót vontunk be a cikkek beválogatásához.

A megfelelési kritériumok összhangban voltak a kutatási témánkkal, így a „tánc”, a „felsőoktatás” és a „kutatás” kulcsszavakat használtuk a mintánk összeállításához. További szempont volt, hogy az adott cikk nyelve angol legyen, az elmúlt tíz évben (2013–2023) publikálták, és teljes terjedelmében hozzáférhető legyen. Az áttekintés során csak a lektorált folyóiratcikkeket vettük figyelembe, míg más típusú publikációkat, például a konferencia-abstractokat vagy a szürke irodalmat kizártuk (1. táblázat).

Kutatási terület	a táncval kapcsolatban felsőoktatási kutatást bemutató tanulmányok
A kutatás típusa	kvalitatív, kvantitatív vagy vegyes módszertanú kutatások
Populáció	felsőoktatási hallgatók
Megjelenés időpontja	2013. január és 2023. január között megjelent tanulmányok
Kiadás nyelve	angol
Átláthatóság	olyan tanulmányok, amelyekben megtalálhatóak az elméleti alapok, a kutatási módszer(ek) és azok az adatok, amelyeken a következtetések alapulnak

1.táblázat: Megfelelési kritériumok

A cikkek beválogatási kritériumai körvonalazták a kizárási kritériumokat is, amelyeket a mintánk pontosítása érdekében határoztunk meg. Először is kizártuk a teljes szöveges formátumban nem letölthető és a lektorálás nélkül közzétett tanulmányokat. Másodsorban, korlátoztuk a célcsoportot a felsőoktatásban résztvevő hallgatókra.

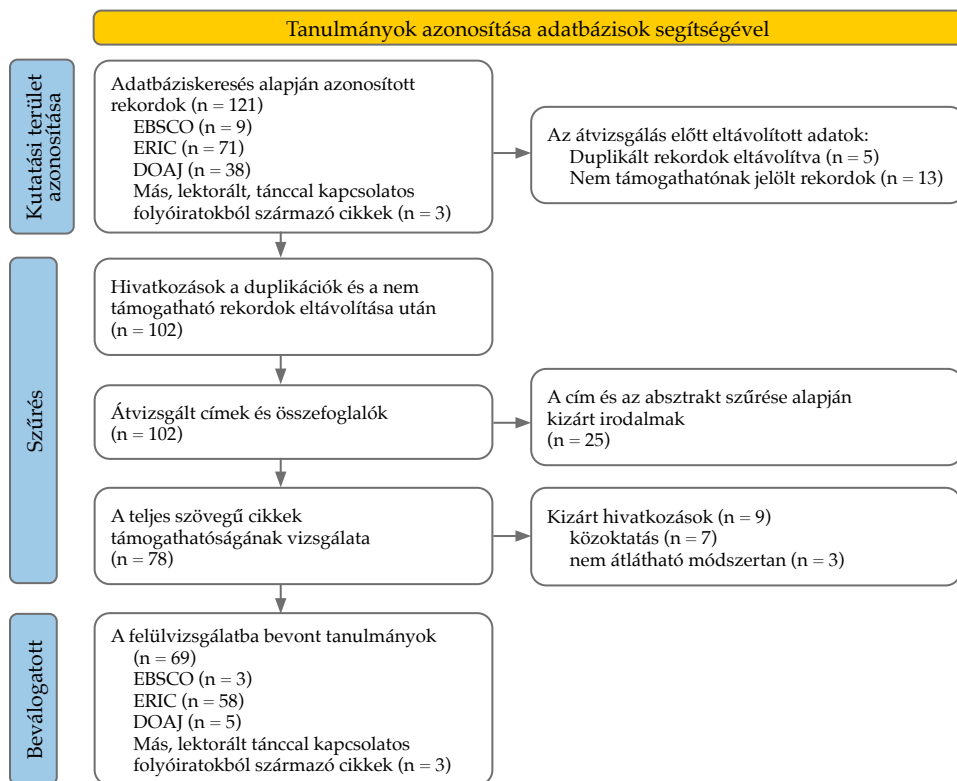
Mivel a felsőoktatásban végzett táncsal kapcsolatos kutatások feltárására összpontosítottunk, szelektálnunk kellett azokat a tanulmányokat, amelyeket a közoktatásban végeztek. A 2013 januárja előtt megjelent tanulmányokat is kizártuk, hogy a legfrissebb és legaktuálisabb tudományos eredményekre koncentrálhassunk. A nem angol nyelven megjelent tanulmányokat is ki kellett szűrünk, a szövegek tartalmához ugyanis csak ezen a közvetítő nyelven keresztül értünk hozzá. Végül az átláthatóságra helyezve a hangsúlyt, azokat a tanulmányokat is kizártuk, amelyek nem mutatták be a kutatás elméleti hátterét, módszertanát és vizsgálati eredményeit. Ezek a kizárási kritériumok együttesen segítettek a szisztematikus áttekintés finomításában és a magas színvonalú, releváns és átlátható kutatásokra való összpontosításában.

A minta meghatározásában a célzott mintavételt alkalmaztunk és az *EBSCO*, *ERIC* és *DOAJ* adatbázisokban kerestünk releváns, teljes szövegű tanulmányokat. Úgy döntöttünk, hogy kerüljük a *JSTOR* adatbázist, mivel ott nincs lehetőség kiszűrni a lektorált tanulmányokat, és a 2013–2023 között angol nyelven írt „dance” és „higher education” és „research” kulcsszavakkal végzett keresésünk 21206 találatot eredményezett, ami nem tűnt kezelhetőnek. Bár a *Google Scholar* és a *ResearchGate* számos tudományos publikációt tartalmaz, nem átlátható, hogy a folyóiratcikkek lektoráltak-e vagy indexált folyóiratban jelentek-e meg. A minőségellenőrzés hiánya és a korlátozott keresési lehetőségek miatt ezeket az adatbázisokat is kizártuk a mintavétel és a kiválasztás folyamatából. Bevontunk azonban további, a tánc kutatással kapcsolatos, lektorált folyóiratot a minta összeállításába.

Mindhárom kutató külön-külön elvégezte a vizsgálati és szelekciós tevékenységeket annak érdekében, hogy a szubjektív preferenciák ne befolyásolják a tanulmányok beválogatását. A PRISMA-protokollt követve végeztük el a források kiválasztását, ennek segítségével határoztuk meg mintánkat. Összesen 121 rekordot azonosítottunk és a keresés több adatbázisra terjedt ki. 9 rekordot az *EBSCO*-ból, 71-et az *ERIC*-ből, további 38-at pedig a *DOAJ*-ból nyertünk. A mintánkat három további cikkel gazdagítottuk, amelyek más, a táncsal kapcsolatos, lektorált folyóiratból származtak. A hivatkozások azonosításának és kiválasztásának alapossága lehetővé tette számunkra, hogy a tudományos nézőpontok széles köréből merítsünk, ami erősítette kutatási eredményeink megbízhatóságát és érvényességét.

Az átvizsgálási eljárás előtt bizonyos rekordokat gondosan kiszűrtünk. Mindenekelőtt öt duplikált rekordot távolítottunk el a redundancia kiküszöbölése és az adatállomány racionalizálása érdekében. Ezen kívül kizártunk 13 rekordot az előre meghatározott szempontrendszer alapján, így biztosítva, hogy csak releváns tanulmányok kerüljenek be az elemzésbe. Ez a szigorú szelekciós folyamat segített a források körének finomításában, biztosítva, hogy minden egyes rekord egyedi legyen és igazodjona megfelelési feltételekhez.

Az *EBSCO*-ban kilenc rekordot találtunk a keresési feltételeink alapján, melyek közül csak három volt releváns, míg az *ERIC* 71 találatából csak 58 került be a mintánkba (1. *ábra*).

1. ábra: PRISMA folyamatra a tanulmányok kiválasztásáról a szisztematikus áttekintéshez

A szűrési folyamat kulcsfontosságú lépés volt a tanulmányok kiválasztásának finomításában. Miután aprólékosan eltávolítottuk a duplikált rekordokat és a nem megfelelően jelölteket, 102 cikket hagytunk a mintában. A cím- és az absztraktszűrést követően 25 rekordot kellett eltávolítani a mintából, mert nem kapcsolódtak a tánchoz vagy a táncoktatáshoz, vagy a kutatást nem oktatási környezetben végezték.

A kezdeti szűréseket követően végül 78 teljes szövegű cikket vizsgáltunk meg újra a megfelelési kritériumaink alapján. A teljes szöveges értékelés során azonban további kilenc tanulmányt kellett kizárni. Ezek közül hét a közoktatáshoz kapcsolódott, ami nem tartozott a kutatásunk tárgykörébe. Ezen kívül még három hivatkozást zártunk ki a mintából az átlátható módszertan hiánya miatt, biztosítva ezzel az elemzésünkbe bevont tanulmányok minőségét és módszertanunk szabályainak szigorú betartását. Ez a szűrési folyamat biztosította, hogy a hivatkozások végső kiválasztása releváns és módszertanilag megalapozott legyen, megerősítve kutatási eredményeink megbízhatóságát és érvényességét.

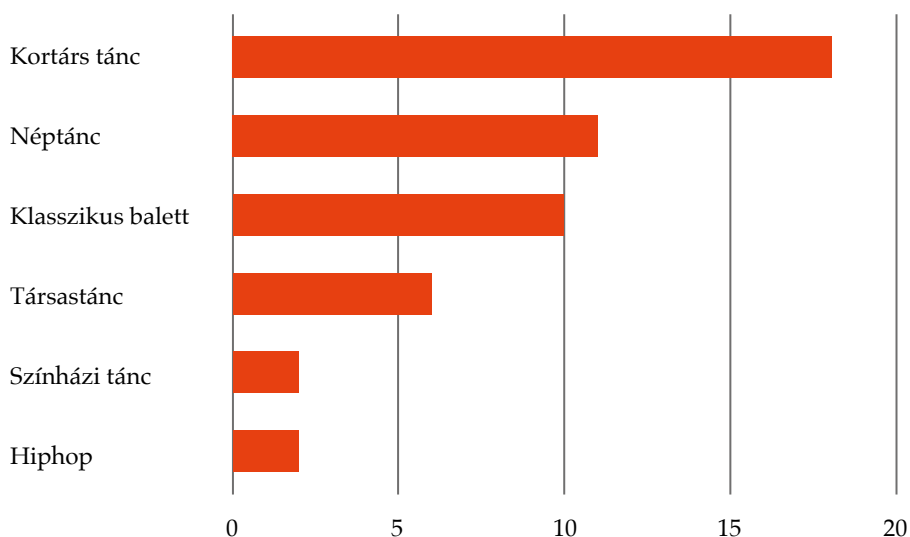
A többi tanulmányt a bennük közölt kutatási eredmények súlyozása alapján választottuk ki. A folyamat végére a mintánkban 69 kutatási cikk maradt, amelyeket narratív elemzésnek vetettünk alá a kutatási kérdéseinkhez kapcsolódó szempontrendszer alapján.

3. EREDMÉNYEK

Összesen 69 tanulmány felelt meg a beválogatási kritériumoknak, és került be a mintánkba. Ezek közül egy tanulmány konferenciakötetben, a többi pedig lektorált folyóiratban jelent meg.

3.1. Táncműfajok a táncsal kapcsolatos felsőoktatási kutatásokban

Számos táncműfaj tárgya kulturális, történeti vagy esztétikai szempontú kutatásnak, de nehéz eldönteni, hogy melyik táncműfaj a leginkább reprezentált az empirikus kutatásokban. A szisztematikus szakirodalmi elemzés módszere azonban lehetővé tette számunkra, hogy azonosítsuk, mely táncműfajok kaptak következetesen jelentős figyelmet a felsőoktatást érintő, táncsal kapcsolatos kutatásokban. Feltételeztük, hogy a klasszikus balett az a műfaj, amelyet a legtöbb kutatás tematizál története, technikai összetettsége, valamint élettani és biomechanikai elemzési lehetőségei miatt. Ez a hipotézis viszont nem igazolódott be, mivel a 69 cikk alapján a kortárs tánc volt a leggyakrabban vizsgált táncműfaj (Baran, 2020; DiPasquale & Roberts, 2022; Higdon, 2022; Dryburgh, 2020; Dryburgh & Jackson, 2016; Higdon & Stevens, 2017; Kearns, 2016; O’Leary et al., 2019; Papp-Danka & Lanszki, 2020; O’Leary et al., 2019; Pulinkala 2014; Rimmer, 2017; Ritchie & Brooker, 2018; Salcedo et al., 2017; Szászi & Szabó, 2021; Salcedo et al., 2017; Tsompanaki, 2014; Walker, 2019), a klasszikus balett pedig csak a harmadik legkutatottabb terület az elmúlt évtized kutatásaiban (Barton & Ryan, 2014; Duffy, 2018; Papp-Danka & Lanszki, 2020; Petsilas et al., 2019; Rimmer, 2017; Ritchie & Brooker, 2020; Salcedo et al., 2017; Szászi & Szabó, 2021; Salcedo et al., 2017; Walker, 2019) (2. ábra).

2. ábra: A leggyakrabban vizsgált táncműfajok a felsőoktatásban (n = 69)

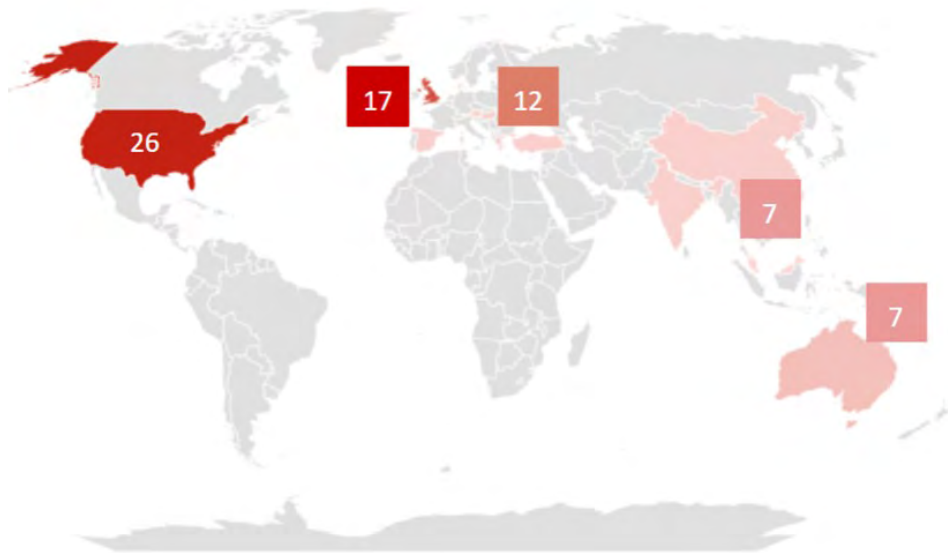
A néptánc volt a második legtöbbet kutatott táncműfaj (Altun & Atasoy, 2019; Assandri, 2019; Clendinning, 2022; Conner, 2021; Dilek, 2017; Jin & Martin, 2019; Kaktusz, 2020; Liu, 2020; Papp-Danka & Lanszki, 2020; Salcedo et al., 2017; Szászi & Szabó, 2021), a társastáncokkal kapcsolatos kutatások pedig alulreprezentáltak a mintánkban, ugyanis csak hat vizsgált cikkben szerepeltek (Domene & Morley, 2021; Papp-Danka & Lanszki, 2020; Rimmer, 2017; Stevens és munkatársai, 2019; Szászi & Szabó, 2021; Yin & Liu, 2022). A zenés színházi táncot (Bonner, 2022; Szászi és Szabó, 2021) és a hiphopot (Sulé, 2015; Yin és Liu, 2022) mindössze négy tanulmányban vizsgálták. A társas-, színházi és utcai táncok alulreprezentáltsága a táncal kapcsolatos felsőoktatási kutatásokban elsősorban annak tudható be, hogy ezek a táncformák marginálisak az egyetemi képzésekben is. Számos felsőoktatási intézmény csak a kortárs és modern táncstílusokra és a klasszikus balettre helyezi a hangsúlyt a képzések tekintetében. Ezekben az intézményekben nincsenek divat-, valamint társastáncokban jártas oktatók, ami korlátozhatja az ilyen témájú kurzusok elérhetőségét, ezáltal a kutatási lehetőségeket és a minta elérhetőségét a felsőoktatási kutatásban.

Egyes kutatók nem határozták meg a táncműfaj bizonyos cikkekben. Ezekben az esetekben a cikk tartalma alapján kellett döntést hozni az egyes táncműfajok és -típusok kategorizálásával kapcsolatban, például amikor a cikk szerzője egyszerűen, a „klasszikus” attribútum nélkül hivatkozott a „balettre”. Hasonló analógiával soroltunk a kortárs tánc kategóriába egy „táncnak” nevezett kurzust a cikk tartalma alapján. Érdemes figyelembe venni azt is, hogy egyes egyetemeken a tánc kurzusok több stílust és műfajt is magukba foglalhatnak anélkül, hogy egy adott stílusra specializálódnának (McCarthy-Brown, 2015).

3.2. A táncal kapcsolatos, felsőoktatási kutatások földrajzi eloszlása

Második kutatási kérdésünk a kutatások földrajzi eloszlására vonatkozott. A 69 tanulmányt a szerzők vagy a vizsgált populáció származása alapján kategorizáltuk. Az adatbázisokban történő keresés után megállapítottuk, hogy az elmúlt tíz évre vonatkozó találataink származási helyei nem mutattak nagy változatosságot.

Egyértelműen látszott, hogy a publikált kutatások több, mint 70%-a angol anyanyelvű országokból származott, ezen belül több, mint 60% (n = 26) az Egyesült Államokból (Baran, 2020; Bonner, 2022; Brown, 2022; Clendinning, 2022; Conner et al. 2021; DiPasquale et al., 2021; DiPasquale & Roberts, 2022; Risner & Musil, 2017; Dragon, 2015; Duffy, 2015, 2019, 2020; Gail et al, 2018; Haines & Torres, 2016; Johnson, 2018; Kearns, 2016; Lopez, 2019; McCarthy-Brown, 2015; Patton et al, 2022; Pulinkala, 2014; Purvis, 2018; Risner & Barr, 2015; Robinson, 2016; Sulé, 2015; Walker, 2019) és az Egyesült Királyságból (n = 17) (Assandri, 2019; Domene & Morley, 2022; Dryburgh, 2020; Dryburgh & Jackson, 2016; Ehrenberg, 2020; Farrer, 2018; Higdon & Stevens, 2017; Johnson et al., 2019; Kelsey & Uytterhoeven, 2016; Mills, 2014; O’Leary et al., 2019; Petsilas et al, 2019; Rimmer, 2017; Ritchie & Brooker, 2018, 2019; Roe, 2017; Seago, 2020), míg csak a cikkek mindössze 10,14%-a származott Ausztráliából (Barton & Ryan, 2014; Dunbar-Hall et al., 2015; Steves et al., 2020; Stevens & Huddy, 2016) és Új-Zealandból (Longley & Kensington-Miller, 2020; ‘Ofamo’oni, 2021; Wang, 2022) (3. ábra).

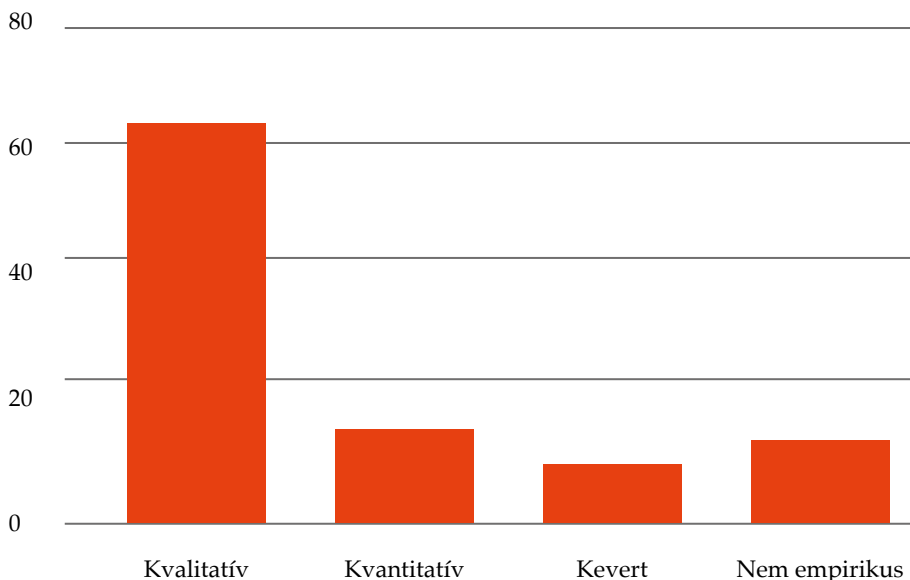
3.ábra: A táncsal kapcsolatos tanulmányok földrajzi eloszlása (n = 69)
(A sablont a Bing készítette © Australian Bureau of Statistics, GeoNames, Microsoft, Navinfo, OpenStreetMap, TomTom, Wikipedia, Zenrin)

A cikkek további 10,14%-a olyan ázsiai országból származott, mint Kína (Yin & Liu, 2022; Jin & Martin, 2019; Liu, 2020), India (Kaktikar, 2016, 2020), Tajvan (Hsia et al., 2022) és Malajzia (Pangayan, 2021). Törökországot az Európai Unióhoz való csatlakozásáról folyó tárgyalások miatt európai országnak tekintettük, és így összesen 12 cikket találtunk Európából (Altun & Atasoy, 2019; Bebetos & Goulimaris, 2014; Cuellar-Moreno & Caballero-Juliá, 2019; Elyas-Yutu & Hazar, 2017; Gaunt & Treacy, 2020; Leijen & Sööt, 2016; Papp-Danka & Lanszki, 2020; Salcedo et al., 2017; Schmidt, 2020; Szászi & Szabó, 2021; Tembrioti & Tsangaridou, 2013; Tsompanaki, 2014). Az is kiderült, hogy egyes szerzők egynél több kutatásban is részt vettek a vizsgált időszakban (DiPasquale et al., 2021; DiPasquale és Roberts, 2022; Duffy, 2015, 2019, 2022; Dryburgh, 2020; Dryburgh & Jackson, 2016; Ritchie & Brooker, 2018, 2020; Yin & Lin, 2022; Jin & Martin, 2019; Kaktikar, 2016, 2020).

3.3. A táncsal kapcsolatos kutatások módszertana a felsőoktatásban

Harmadik kérdésünk a vizsgálatok kutatási módszertanára vonatkozott. A kutatások közel kétharmadában (62,32%) (n = 43) kvalitatív kutatási eszközöket alkalmaztak (Assandri, 2019; Baran, 2020; Barton & Ryan, 2014; Bonner, 2022; Conner et al., 2021; Domene & Morley, 2022; Duffy, 2019, 2020; Dryburgh, 2020; Dryburgh & Jackson, 2016; Ehrenberg, 2020; Farrer, 2018; Haines & Torres, 2016; Higdon & Stevens, 2017; Johnson, 2018; Johnson et al, 2019; Kaktikar, 2016; Kattner, 2016;

Kelsey & Uytterhoeven, 2016; Leijen & Sööt, 2016; Liu, 2020; Lopez, 2019; McCarthy-Brown, 2015; Mitchell, et al., 2018; ,Ofamo'oni, 2021; O'Leary et al., 2019; Patton et al., 2022; Petsilas et al., 2019; Pulinkala, 2014; Rimmer, 2017; Risner & Barr, 2015; Ritchie & Brooker, 2018, 2019; Robinson, 2016; Roe, 2017; Salcedo et al., 2017; Seago, 2020; Stevens et al., 2019; Stevens & Huddy, 2016; Sulé, 2015; Tembrioti & Tsangaridou, 2013; Tsompanaki, 2014; Wang, 2022), míg csak körülbelül a cikkek 15%-ában találtunk (n = 10) kvantitatív módszereket (Altun & Atasoy, 2019; Bebetsos & Goulimaris, 2014; Hsia et al., 2022; DiPasquale et al., 2021; DiPasquale & Roberts, 2022; Elya-ÿutu & Hazar, 2017; Liu, 2020; Pangayan, 2021; Szászi & Szabó, 2021; Yin & Liu, 2022) (4. ábra).

4. ábra: A táncval kapcsolatban kutatások módszertana a felsőoktatásban 2013 és 2023 között (n = 69)

Ugyanakkor a tanulmányok kevesebb, mint 10%-ában (8,69%) kevert módszertant találtunk, amelyben mind minőségi, mind mennyiségi módszerekkel tárták fel a jelenségeket a kutatók (Cuellar-Moreno & Caballero-Juliá, 2019; Longley & Kensington-Miller, 2020; Papp-Danka & Lanszki, 2020; Purvis, 2018; Risner & Musil, 2017; Walker, 2019).

A cikkek csaknem 15%-ában nem találtuk nyomát hagyományos empirikus kutatásnak (Duffy, 2015; Dunbar-Hall et al., 2015; Dragon, 2015; Gaunt & Treacy, 2020; Jin & Martin, 2019; Kearns, 2016; Mills, 2014; Schmidt, 2020; Tembrioti & Tsangaridou, 2013). Ezek a cikkek többnyire szakirodalmi áttekintések (Dragon, 2015; Dunbar-Hall et al., 2015; Gaunt & Treacy, 2020; Jin & Martin, 2019; Schmidt, 2020; Tembrioti & Tsangaridou, 2013) vagy szubjektív élménybeszámoló (Duffy, 2014; Kearns, 2016; Mills, 2014), amelyeknek a módszertana nagyrészt intuitív, és szövege személyes megfigyeléseken alapul (Baran, 2020). A fenti jellemzőkkel rendelkező

tíz cikk viszont megfelelt keresési feltételeinknek, így a mintában maradtak. Levonhattuk azonban azt a következtetést, hogy egyes szerzők, kutatásnak nevezik azokat a folyamatokat is, amelyek nem felelnek meg a megbízhatóság, a validitás, vagy az objektivitás kutatási kritériumainak.

3.4. A táncsal kapcsolatos kutatások eszközei a felsőoktatásban

Negyedik kutatási kérdésünk a táncsal kapcsolatos tanulmányokban alkalmazott kutatási eszközök típusaira vonatkozott. Ahogy az előző fejezetben is említettük, a táncsal kapcsolatos kutatás interdiszciplináris terület, ezért a kutatási eszközök igen változatosak, és jellemzően más tudományágak mérőeszközeit adaptálják a kutatók. A kvalitatív kutatások és azon belül is az akciókutatási tanulmányok esetében a kutatók általában interjúkat és nyílt végű kérdőíves felméréseket alkalmaztak, míg a kvantitatív vizsgálatok némelyikében tesztekre is találtunk példákat (Altun & Altasoy, 2019; DiPasquale & Roberts, 2022; Hsia et al., 2022; Szászi & Szabó, 2021; Yin & Liu, 2022) a táncos hallgatók mentális és fizikai jóllétével kapcsolatban (2. táblázat).

	Kutatási eszköz	Kutatási fókusz
Kvalitatív	Interjúk (n = 26) és kérdőívek nyílt végű kérdésekkel	A résztvevők (és kutatók) narratíváinak tematikus elemzése
	Megfigyelés (n = 5)	Az oktató segíti és megfigyeli a tanórai fejlődést
	Videóbejegyzések (n = 1)	A tánctanulás vizuális adatainak rögzítése
	Szisztematikus irodalmi áttekintés (n = 1)	Átfogóbb áttekintést nyújt
Kvantitatív	Tesztek (n = 4) és kérdőívek (n = 6)	Adatgyűjtés validált kérdőívekkel és tesztekkel a táncos tanulók mentális és fizikai jóllétéről/ stabilitásáról
	Megfigyelés (n = 1)	Oktatási módszerek összehasonlítása statisztikai elemzéssel
	Adatbányászat (n = 1)	Mozgáselemzés Motion Capture-adatok alapján

2. táblázat: A mérőeszközök típusai a kutatási fókusz és a kutatási módszerek összefüggésében

A fejezet következõ részében a kutatási módszereket adatelemzési eljárásaik szerint különböztetjük meg.

3.4.1. *Kvalitatív kutatási eszközök*

Az akciókutatás ($n = 17$) hatásos kutatási stratégiának bizonyult az új gyakorlatok bevezetésével és a módszerekkel kapcsolatos tapasztalatok megosztására vonatkozóan. Ezekben a táncpedagógiai esettanulmányokban az oktatók leírták, hogyan foglalkoztak hallgatóikkal, tanórai innovációkkal kapcsolatos megfigyeléseiket mutatták be, valamint reflektáltak a módszertani újításaik hatásaira. Az akciókutatásban a leggyakrabban alkalmazott módszer az interjú volt, esetenként más kvalitatív módszerekkel, például kérdõívekkel vagy megfigyeléssel kombinálva. Az így összegyűjtött adatok alkalmasak voltak a tematikus tartomelemzésre.

Néhány tanulmány középpontjában a hallgatók és kutatók narratíváinak tematikus elemzése áll (Domene & Morley, 2022; Dryburgh, 2020; Longley & Kensington-Miller, 2020). Ez a megközelítés nagyban hozzájárul ahhoz, hogy megértsük a táncközösségen belül a diákok és tanárok tapasztalatait és nézőpontjait, ugyanis a kutatási alanyok által elmondottak elemzésével a kutatók érzelmeket és szubjektív élményeket tárhatnak fel. Ezek a kvalitatív vizsgálatok az oktatók által facilitált és megfigyelt fejlesztési folyamatokra helyezik a hangsúlyt, rávilágítanak az oktatók szerepére, a tanulási folyamatra és a fejlődést elősegítő tényezőkre. E tanulmányok közül három (akció-)kutatás az (auto)etnográfiai kutatási megközelítést követte azzal a céllal, hogy a táncórákon végzett (ön)megfigyelésből nyert adatokat értelmezze (Dryburgh, 2020; Kaktikar, 2016; Ritchie & Brooker, 2018).

Mint említettük, a leggyakrabban alkalmazott kutatási eszköz a táncal kapcsolatos kvalitatív vizsgálatok terén ($n = 26$) az interjú. Robinson (2016) interjú segítségével vizsgálta a felsőoktatásban tanulók forráskutatási gyakorlatát és segített feltárni a kezdő táncelméleti szakemberek kutatási kihívásait és igényeit. Az akadémiai képességek vizsgálatára számos kutató, köztük Farrer (2018), Johnson (2018), Leijen és Sööt (2016), Lopez (2019) és Wang (2022) szintén interjút alkalmazott, hogy feltárja a táncos hallgatók előtt álló tudományos kihívásokat. Az interjúk lehetővé teszik, hogy a hallgatók kifejezzék tapasztalataikat és nehézségeiket, és rávilágítsanak a táncművészeti felsőoktatási környezet jellegzetességeire. Domene és Morle (2022), Higdon és Stevens (2017), Kattner (2016), Mitchel és munkatársai (2018), Ofamo'oni (2021), O'Leary és munkatársai (2019) valamint Pulinkala (2014) interjú segítségével gazdag adatgyűjtést végzett a tánc tanulási folyamatban részt vevő hallgatók tapasztalatairól. Ez a megközelítés lehetővé tette, hogy a kutatók megértsék a táncos készségek és ismeretek elsajátításának érzelmi és fizikai aspektusait. Ezzel szemben Tsonmanaki (2014) munkájának középpontjában a táncoktatás intézményi vonatkozásai álltak, és kutatásában az interjú betekintést nyújtott a táncoktatás adminisztratív és szervezeti dimenzióiba, amivel sikerült bemutatnia a táncművészeti képzések működési kereteit.

Több kutatásban előfordult, hogy az interjú mellett megjelent a kikérdezés írásbeli változata, a kérdõív. Olyan kutatók, mint Sulé (2015), Assandri (2019), Cuellar-Moreno és Caballero-Juliá (2019), valamint Duffy (2022) a két eszköz használatával alkotott átfogó képet arról, hogy az öregedés hogyan befolyásolja

a tánc tanítását. Musil (2017), Conner és munkatársai (2021), valamint Longley és Kensington-Miller (2020) szintén használt mind interjút, mind kérdőívet, hogy mélyebb betekintést nyerjen tanárok táncoktatással kapcsolatos nézeteibe.

A jelenségek széleskörű feltárása érdekében Haines és Torres (2016) az interjú és kérdőív mellett videofelvételek rögzítésével és elemzésével egészítette ki vizsgálatát. Ezekkel a módszerekkel a kutatók mélyreható ismereteket szereztek a tánctanulási folyamatról, ugyanis nemcsak verbális, hanem vizuális adatokat is alapul vettek elemzésük során. Walker (2019) pedig az interjú és a kérdőív felvételét szisztematikus szakirodalmi áttekintéssel párosította, hogy a gyakorló szakemberek meglátásainak és a tánc kutatásban meglévő tudásanyagának az összevetésével átfogóbb képet kapjon az általa vizsgált jelenségről. Az interjúk és kérdőívek kutatási eszközként való felhasználását egyes tanulmányokban a hallgatók megfigyelésével kombinálták a kutatók (Pulinkala, 2014; Stevens & Huddy, 2016; Tsompanaki, 2014; Walker, 2019), de találunk olyan tanulmányokat is, amelyek csak a megfigyelést használták kutatási eszközként (Baran, 2020; Ritchie & Brooker, 2019).

Interjúk, résztvevői megfigyelések és tartalomelemzés segítségével a kutatók mélyebben megértették a táncórák dinamikáját és a sokrétű fejlődési lehetőségeket, amelyeket a tánc tanulása magában rejt. A kvalitatív kutatások kiemelik az oktatók és a táncosok közötti kapcsolatot, hangsúlyozva a pedagógia és a mentorálás jelentőségét, valamint a táncművészet világúján belüli kiválóságra való törekvést.

3.4.2. Kvantitatív kutatási eszközök

A mintánkban találtunk olyan tanulmányokat, melyek kutatói azért terveztek kérdőíveket, hogy szélesebb körben gyűjtsenek adatokat, és nagyobb mintára tegyenek szert (például $n = 500$, Liu, 2020). A kérdőívek alkalmasak arra, hogy a kutató statisztikailag elemezhető, számszerűsíthető adatokat gyűjtsön és átfogóbb képet alkosson a táncközösségen belüli trendekről és mintákról (Risner & Musil, 2017; Pangayan, 2021). Bebetos és Goulimaris (2014), Hsia és munkatársai (2022), valamint Szászi és Szabó (2021) validált kérdőíveket használtak, hogy saját adataikat össze tudják hasonlítani más kutatók eredményeivel.

Az összes kvantitatív kutatásból ($n = 11$) hat vizsgálat olyan klasszikus kérdőív alapján alapult, amelyet vagy kizárólagos kutatási eszközként használtak egy adott kutatásban (Bebetos & Goulimaris, 2014; Liu, 2020; Pangayan, 2021), vagy más kvantitatív kutatási eszközökkel, különösen tesztekkel kombinálták (Hsia et al., 2022; Szászi & Szabó, 2021). DiPasquale két különböző fizikai mérést végzett: az egyikben pulzusszám variabilitási tesztet alkalmaztak a kutatók (DiPasquale & Roberts, 2022), a másikban a kutatócsoport számítógépes teszteket használt a táncosok egyensúlyának mérésére (DiPasquale et al., 2021). A teszteken alapuló vizsgálatok másik csoportjában validált pszichológiai teszteket ($n = 3$) találtunk. Altun és Atasoy (2019) a korábban kifejlesztett *Néptáncoktatás attitűdskálát* (*Folk Dance Course Attitude Scale*) használta, Bebetos és Goulimaris (2014) pedig adaptálta a *Sportolói elégedettség skálát* (*Scale of Athlete Satisfaction*) táncosokra. DiPasquale és munkatársai (2021) a *Gyógyulási-stressz kérdőív sportolóknak* (*Recovery-Stress Questionnaire for Athletes*) kérdőívet használták táncpedagógusok körében, Szászi

és Szabó (2021) pedig implementálta az *Általános egészségügyi kérdőívet*, a *WHO jólléti indexét*, a *Testelégedettség kérdőívet* és az *Emberalakrajz-tesztet* (*General Health Questionnaire, WHO Well-being Index, Body Satisfaction Questionnaire, Human Figure Drawing Test*).

Két cikket találtunk, amelyekben speciális kvantitatív méréseket és kutatási eszközöket alkalmaztak. Az egyik kutatási cikkben a hagyományos néptáncoktatás és a Laban-féle táncjelírással kiegészített néptáncoktatás sikerességét egy speciális kvantitatív értékelő kérdőívvel vizsgálták, amellyel egy négy fős bírői delegáció mérte a kísérleti és a kontrollcsoport tudásszintjét (ElyáYutu, & Hazar, 2017). A másik cikkben pedig a táncval kapcsolatos kvantitatív kutatások területén kialakulóban lévő új megközelítésmóddal találoztunk: a *Motion Capture* szoftverrel rögzített keringő- és merengue-mozdulatok adatait elemezte egy kutatópáros (Yin & Liu, 2022).

Megállapíthatjuk, hogy egyes tanulmányok kifejezetten a táncoktatáshoz tervezett, validált eszközöket alkalmaznak, ilyenek például a táncoktatást értékelő kérdőívek vagy a táncosok tapasztalatait rögzítő kvantitatív eszközök (McCarthy-Brown, 2015; Pangayan, 2021). A kutatók olykor sporttudományi, pszichológiai eszközöket is felhasználhatnak a fizikai teljesítmény vagy a pszichológiai jóllét felméréséhez (Altun & Atasoy, 2019; Szászi & Szabó, 2021).

3.5. A táncval kapcsolatos kutatások témái a felsőoktatásban

Az ötödik kutatási kérdésünk középpontjában az állt, hogy megértsük, milyen témák jelentek meg a táncval kapcsolatos kutatásokban az elmúlt tíz évben a felsőoktatásban, melyek voltak a legújabb táncoktatások fő témái, és milyen témák voltak alulreprezentáltak a vizsgált dolgozatokban. Kategorizáltuk az elmúlt évtized kulcsfontosságú kutatási területeit és témáit. A 3. táblázatban látható, hogy a kutatási témák hat nagyobb kutatási területre oszthatóak. Fontos megjegyezni, hogy egyes tanulmányok több kutatási témához is hozzárendelhetők.

Kutatási területek	Kutatási témák	N =
Kompetenciák (n = 14)	Akadémiai kompetenciák – Kutatási és olvasási készségek	3
	21. századi készségek – kritikus gondolkodás, kreativitás, problémamegoldás	11
Tánc és társadalom (n = 43)	Környezetvédelem, együttműködés	3
	Tánc és filozófia / Politikai ideológia	8
	Táncosok karrierje	8
	Inkluzivitás a táncórákon	6
	Különböző táncstílusok (auto)etnográfiai gyökerei	6
	Inter- vagy multikulturális táncórák	7
	Demokrácia és egyenlőség a táncművészeti felsőoktatásban	5
Mentális és fizikai egészség (n = 11)	A táncosok életvezetési és egészségkezelési készségei	6
	Jó közérzet a táncon keresztül a hallgatók körében	2
	A táncos hallgatók mentális és fizikai állapota	3
Módszertan és tantárgypedagógia (n = 34)	Módszerközpontú kísérleti és reflektív akciókutatás	26
	A tánc a testnevelésben	3
	Távoktatás és e-learning a táncórákon	3
	Tánc történet a felsőoktatásban	2
Mozgáselemzés és koreográfia (n = 7)	Mozgáselemzés a táncórákon	2
	Koreográfia	5
Képzési programok és tantervek (n = 20)	Tánc tanárképzés	10
	Egyetemi táncos képzések és partnerségek	10

3. táblázat: Kutatási területek és témák a táncsal kapcsolatos kutatásokban a felsőoktatásban 2013–2023

A leginkább kutatott terület a tánc- és társadalomkutatás metszéspontján található (n = 43). A kutatók olyan interdiszciplináris témákban mélyedtek el, mint a környezettudatosság és az együttműködés (Liu, 2020; Petsidas et al., 2019; Gaunt & Treacy,

2022), de a tánc mélyreható filozófiai és ideológiai vizsgálata is kedvelt kutatási témának bizonyult (Clendinning, 2022; Ehrenberg, 2020; Jin & Martin, 2019; Kaktikar, 2016; Mills, 2014; 'Ofamo'oni, 2021; Rimmer, 2017; Walker, 2019). Számos kutató foglalkozott a táncosok karrierjével, valamint azzal, hogy tanulmányaik során és későbbi munkahelyükön milyen kihívásokkal szembesülnek (Duffy, 2020; Gaunt & Treacy, 2022; Farrer, 2018; Higdon & Stevens, 2017; Lopez, 2019; Ofamo'oni, 2021; Risner & Musil, 2017; Tsompanaki, 2014). A táncórák inkluzivitása és a táncoktatáshoz való hozzáférés kérdése is a kutatók figyelmének középpontjába került (Brown, 2022; Clendinning, 2022; DiPasquale & Roberts, 2022; McCarthy-Brown, 2015; Mitchell et al., 2018; Wang, 2022), foglalkozva annak fontosságával, hogy a táncoktatás elérhetővé váljon a különböző populációk számára. Emellett az inter- vagy multikulturális táncoktatás kérdése (Clendinning, 2022; Jin & Martin, 2019; Johnson, 2018; Kaktikar, 2016; McCarty-Brown, 2015; Stevens et al., 2019; Wang, 2022), valamint a demokrácia és egyenlőség jelensége a táncos felsőoktatásban (Patton et al., 2022; Risner & Barr, 2015; Ritchie & Brooker, 2018; Sulé, 2015, Walker, 2019) is megjelent a kutatási témák között. A tánc- és kultúrakutatás interdiszciplináris területén is találtunk (auto)etnográfiai vizsgálatokat a különböző táncstílusok eredetéről (Bonner 2022; Dryburgh, 2020; Kaktikar, 2016; Patton et al., 2022; Risner & Musil, 2017; Ritchie & Brooker, 2018).

A társadalom- és kultúratudomány területéről származó tanulmányok egy része tematizálta a tánctermi folyamatokat. Ez a tény előrevetíti azt is, hogy a második legnagyobb kutatási terület a táncoktatás módszertani kérdéseit, valamint a tánc- és tantárgypedagógia összefüggéseit öleli fel ($n = 34$). A tanulmányok többsége a táncmódszer-központú kísérleti és reflektív akciókutatáson alapul (Assandri, 2019; Baran, 2020; Barton & Ryan, 2014; Dragon, 2015; Dryburgh, 2020; Dryburgh & Jackson, 2016; Duffy, 2022; Dunbar-Hall et al., 2015; Ehrenberg, 2020; Elya-ÿutu & Hazar, 2017; Johnson, 2018; Haines & Torres, 2016; Hsia et al., 2022; Kaktikar, 2016; Kattner, 2016; Kearns, 2016; Leijen & Sööt, 2016; Petsilas et al., 2019; Rimmer, 2017; Ritchie & Brooker, 2018; Roe, 2017; Salcedo et al., 2017; Seago, 2020; Stevens et al., 2019; Stevens & Huddy, 2016; Tembrioti & Tsangadidou, 2013). Külön kutatási téma volt, hogy a tánc milyen mértékben van jelen a testnevelésórákon (Altun & Altasoy, 2019; Cuellar-Moreno & Caballero-Juliá, 2019; O'Leary et al., 2019), és két cikk is kiemelte a tánc történet oktatásának fontosságát a táncos felsőoktatásban (Dragon, 2015; Kattner, 2016). A táncoktatásban alkalmazott távoktatási és e-learning gyakorlatok is előfordultak a mintánkban (Bebetsos & Goulimaris, 2014; Pangayan, 2021, Papp-Danka & Lanszki, 2020).

A táncal kapcsolatos kutatásokban nagyszámú olyan tanulmány található, amely az intézményi szintű táncoktatási képzésekkel és tantervekkel foglalkozik ($n = 20$). A cikkek fele ($n = 10$) a tánctanárképzést helyezi a középpontjába (Brown, 2022; DiPasquale et al., 2021; Dragon, 2015; Duffy, 2022; Leijen & Sööt, 2016; McCarthy-Brown, 2015; Risner & Musil 2017; Robinson, 2016; Stevens & Huddy, 2016; Wang, 2022), míg további tíz tanulmány a táncoktatás egyetemi képzési tervére és az intézményi partnerségekre összpontosít (Duffy, 2019, Ehrenberg, 2020; Schmidt, 2020; Stevens & Huddy, 2016; Kelsey & Uytterhoeven, 2016; Longley & Kensington-Miller, 2020; Pulinkala, 2014, Risner & Barr, 2015; Stevens et al., 2019; Walker, 2019).

A táncos hallgatók képességfejlesztése is a kutatási figyelem középpontjába került az elmúlt tíz évben. Három kutatás tematizálta az tudományos diskurzusban szükséges kompetenciák fejlesztésének, különösen a hallgatók kutatási és olvasási készségfejlesztésének területét (Johnson et al., 2019; McCarthy-Brown, 2015; Robinson, 2016). Ugyanakkor olyan 21. századi készségek, mint a kritikai gondolkodás, a kreativitás, és a problémamegoldás új kutatási témák voltak ezen a területen (Cuellar-Moreno & Caballero-Juliá, 2019; Duffy, 2015; Ehrenberg, 2020; Gaunt & Treacy, 2022; Kearns, 2016; Mills, 2014; Patton et al., 2022; Petsidas et al., 2019; Risner & Barr, 2017; Roe, 2017; Salcedo et al., 2017). A hallgatók tudományos jártassága és úgynevezett "soft skill"-jeinek (a minden szakmára alkalmazható személyes és szociális készségeinek) feltérképezése mellett (Johnson et al., 2019; McCarthy-Brown, 2015; Robinson, 2016) központi kutatási téma volt a táncos hallgatók mentális és fizikai egészségének felmérése is (n = 11). Egyes kutatások mélyrehatóan vizsgálták a táncosok életvezetési és egészségmenedzsment készségeit (Conner et al., 2021; Dean et al., 2014; DiPasquale et al., 2021; Risner & Musil, 2017; Duffy, 2020; Szászi & Szabó, 2021), valamint a táncos hallgatók mentális és fizikai egészségét (DiPasquale & Roberts, 2022; DiPasquale et al., 2021; Szászi & Szabó, 2021). További két tanulmány témája a hallgatók táncon keresztül elért jólléte volt (Domene & Morley, 2022; Lopez, 2019).

Mivel a táncművészeti felsőoktatásban a koreográfiák tervezése és készítése a középpontban áll, ez a terület tudományos figyelmet is kapott. A koreográfia alakításának és tanulásának folyamata volt öt tanulmány fókuszpontjában (Duffy, 2015, 2022; Kelsey & Uytterhoeven, 2016; Ehrenberg, 2020; Mitchell et al., 2018), valamint a mozgáselemzést további (Elyas-Yutu & Hazar, 2017; Yin & Liu, 2022) két cikk tárgyalta.

4. MEGVITATÁS

A szisztematikus áttekintés során 69 cikket vizsgáltunk meg, amelyek a felsőoktatási környezetben folytatott, táncsal kapcsolatos kutatásokra összpontosítottak. Kutatóként azt tűztük ki célul, hogy feltárjuk, hogy a felsőoktatáson belüli táncsal kapcsolatos kutatások terén mely földrajzi területeken mely táncműfajok kaptak következetesen figyelmet, milyen kutatási módszerekkel és milyen kutatási témákat vizsgáltak.

Kiinduló hipotézisünk szerint a klasszikus balett került volna az empirikus vizsgálatok középpontjába, de ez nem igazolódott, mert a kortárs tánc bizonyult a leggyakrabban vizsgált táncműfajnak. Úgy tűnik, hogy a kortárs tánc innovatív és kísérleti jellege megragadta a kutatók figyelmét. A néptánc a második leggyakrabban kutatott táncműfaj volt. A néptáncok különböző közösségek vagy régiók örökségét, értékeit és identitását foglalják magukba és ennél fogva számos téma áll a kutató rendelkezésére: a jellegzetes mozgásszókincs, a zene, a viseletek és a rituálék gazdag szövevénye. Ugyanakkor azt is megfigyeltük, hogy bizonyos táncműfajok, mint például a társastánc, a színházi tánc vagy a hiphop alulreprezentáltak a mintánkban. Ez részben annak tulajdonítható, hogy ezek a táncstílusok a felsőoktatási képzésekben és tantervekben kevésbé vannak jelen. Az intézményekben kevés az olyan oktató, aki alaposan ismeri ezeket a táncstílusokat, ami korlátozza mind a kutatási lehetőségeket, mind a kurzusok elérhetőségét.

A fent említett három táncműfaj, a néptánc, a klasszikus balett és a kortárs tánc erőteljes megjelenése a kutatásokban, valamint a többi táncműfaj alulreprezentáltsága úgy tűnik, tükrözi azok presztízsét, és hogy milyen történelmi hagyományokra tekintenek vissza az adott társadalomban. Tágabb kontextusban számos egyetemi képzés jelentős hangsúlyt fektet a kortárs és modern táncműfajokra, illetve a klasszikus balettre, mivel ezek régóta jelen vannak a nyugati tánckánonban. Ez a hangsúly néha háttérbe szorítja a táncműfajok sokféleségét, ami kiegyensúlyozatlanságot eredményez a kutatási témák tekintetében is.

A kutatások földrajzi elhelyezkedéséből kirajzolódó mintákat illetően hipotézisünk beigazolódott. A felsőoktatási kontextusban a táncal kapcsolatos kutatások túlnyomó többsége angol nyelvű országokban jelent meg, amelyek között az Egyesült Államok dominál. További angol nyelvű tanulmányok szükségesek ahhoz, hogy betöltsék a rést a táncművészeti felsőoktatás különböző aspektusainak kutatásában az angoltól eltérő anyanyelvű országokban is.

A kvalitatív kutatások közül a táncoktatásban végzett akciókutatás hatékony megközelítésnek bizonyult, mivel az oktatók és a hallgatók aktív részvételén, az oktatási változások megfigyelésén alapulnak. Az akciókutatáson belül a leggyakrabban alkalmazott módszer az interjú volt, amelyet néha kérdőívekkel vagy megfigyelésekkel egészítettek ki, és amelyek mind értékes adatokkal járultak hozzá a tematikus tartalomelemzéshez. Egyes kvalitatív tanulmányok tematikus analízist alkalmaztak a táncórák résztvevőinek és a kutatóknak a narratíváit elemezve, hogy megértsék a táncos közösségen belül megélt tapasztalatokat és nézőpontokat. Az (auto)etnográfiai kutatási megközelítés számos ilyen tanulmányra jellemző volt, mivel a tánc érzelmi és fizikai aspektusainak mélyebb megértését tette lehetővé. Ami a kutatási módszereket illeti, néhány tanulmányban az interjút kérdőívekkel kombinálták a kutatók, más esetekben pedig az interjúkat és a kérdőíveket a tanulói megfigyelésekkel együtt használták, míg további kutatók kizárólag a megfigyelésre támaszkodtak az adatgyűjtés során.

Az a tény, hogy a kutatások túlnyomó többsége kvalitatív jellegű volt, azzal magyarázható, hogy a választott kutatási terület kvalitatív megközelítést igényelt. A felsőoktatásban a táncal kapcsolatos kutatásokban egyértelmű hiányosság fedezhető fel az objektívebb, kvantitatív kutatási módszerek tekintetében. Ráadásul az oktatásfejlesztés mindig az aktuálisan fennálló állapotok mérésére épül és ezt tekinti a fejlesztési folyamat kiindulópontjának. Ezért a táncos felsőoktatás előrehaladása érdekében kvantitatív mérési tesztekre is szükség lenne.

Nyilvánvaló, hogy mivel a kutatók többsége a kvalitatív kutatási paradigma mellett döntött, az alkalmazott kutatási eszközök is többnyire a kvalitatív módszereken alapuló kutatások eszközei voltak. Kvantitatív kutatási eszközként túlnyomórészt kérdőívekkel találkoztunk, adatbányászati módszerrel a *Motion Capture* szoftver kapcsán és néhány mérési teszttel, amelyek lehetővé tették a különböző fizikai és pszichológiai szempontok értékelését a tánc kontextusában.

A kvantitatív adatgyűjtés háttérbe szorulásának több oka is lehet. Először is, a tánc területén dolgozó kutatók művészeti háttérrel rendelkezhetnek, amelynek nyelve sokkal kifejezőbb, mint az adatokon alapuló közlés. Következésképpen a kutatók a táncal kapcsolatos témákról szóló verbális információk narratív elemzését választják, hogy feltárják a táncoktatást befolyásoló tényezőket, vagy akciókutatást

végeznek a táncoktatási módszerek fejlesztése érdekében. Másodszor, a művészet világából érkező szerzők többsége nem feltétlenül rendelkezik a mérőeszközök kidolgozásához szükséges tudományos alapismeretekkel és a kvantitatív adatok alapos statisztikai elemzéséhez szükséges készségekkel. Harmadszor, a táncművészeti felsőoktatás fejlődése – amelynek elsődleges célja a jövő táncművészeinek kinevelése – valószínűleg nem ugyanazon elvek mentén és olyan gyorsasággal fejlődött, mint például a sporttudomány. A sportteljesítményt régóta kutatják annak érdekében, hogy egyre magasabb, mérhető eredményeket érjenek el a sportolók alacsonyabb sérülési arány mellett. Az ok részben a táncművészet és a sport mögött meghúzódó anyagi háttér, támogatottság, érdeklődési kör közötti különbség lehet. A testnevelés és a sport világából kölcsönzött kutatási módszertan és a megfelelő eszközök alkalmazása a táncsal kapcsolatos kvantitatív kutatásokat is előrelendíthetné a felsőoktatásban.

Ami a felsőoktatásban megjelenő táncsal kapcsolatos kutatási témákat illeti, az egyik kiemelkedő terület a tánc és a társadalom kapcsolata olyan interdiszciplináris témákkal, mint a környezeti műveltség és az együttműködés, valamint a tánc mélyfilozófiai és ideológiai alapjai. Ez a sokoldalú kutatási téma kiterjed a táncosok karrierjére és azokra a kihívásokra, amelyekkel tanulmányaik során és a munkahelyükön szembesülnek. A táncórák befogadó jellege és a táncoktatásban megvalósuló integráció szintén felkeltette a kutatók figyelmét, továbbá az inter- vagy multikulturális táncoktatásra, a demokráciára és az egyenlőségre összpontosító tanulmányok gazdagították ezt a kutatási területet, elősegítve a tánc kulturális dimenzióinak szélesebb körű megértését. A tánc- és kultúrakutatás interdiszciplináris területén belül a különböző táncstílusok gyökereinek (auto)etnográfiai vizsgálata rávilágított a tánc történelmi és kulturális konnotációira.

Egy másik jelentős kutatási terület a táncoktatás módszertani témái, valamint a tánc és a tantárgypedagógia összefüggései körül forog. Kutatók a tánc testnevelésórákon való alkalmazását is vizsgálták, valamint kiemelték a tánc történet oktatásának fontosságát a felsőoktatásban. A távoktatási és e-learning gyakorlatok elfogadása a táncoktatásban szintén a diskurzus tárgyát képezte. Különösen az intézményi táncoktatási programok és tantervek álltak több olyan írás középpontjában, amelyek a tánc tanárképzés tanterveit és az intézményi partnerségeket vizsgálták. A koreográfiaalkotás és a mozgáselemzés szintén központi témája volt a táncoktatási felsőoktatási kutatásoknak, a koreográfia kialakítására és a tanulására összpontosítva.

A táncos hallgatók készségeinek fejlesztése is megjelent a kutatásokban, mely tanulmányok vizsgálták a hallgatók tudományos kompetenciáit, kritikai gondolkodását, kreativitását és a problémamegoldó képességét, valamint élet- és egészségmenedzsment készségét, mentális és fizikai jóllétét.

5. KONKLÚZIÓ

A kutatás egyik korlátja, hogy a kutatási folyamatunk a tanulmányok bevonását egy meghatározott időkeretre korlátozta, ami azt eredményezheti, hogy a tíz évnél régebben megírt releváns kutatások kimaradhatnak a mintánkból, és így a korábbi felismerések figyelmen kívül hagyása torzíthatja eredményeinket. A vizsgálat másik fő korlátja, hogy csak angol nyelven írt tanulmányokat vontunk be, mivel a

recenzensek idegen nyelvi kapacitása korlátozott volt a publikációkban használt nyelvek esetleges sokaságához képest. Másrészt, bármennyire is értékesek és tanulságosak lehetnek, az angol nyelven kívül más nyelvű publikációk jellemzően nem képviselik magukat nagy számban a keresett adatbázisokban; legalábbis nem arányosan a világszerte megjelent összes táncval kapcsolatos kutatás eredeti nyelvének sokszínűségével. Ha az elmúlt évtizedben a felsőoktatással összefüggésben bármilyen nyelven megjelent összes táncval kapcsolatos tanulmányt áttekinthetnénk, sokkal pontosabb képet kaphatnánk. De nem tudtuk elkerülni a nyelvi torzítást, mivel a nem angol nyelvű régiókból származó, nem angol nyelven írt kutatások nem kerülhettek be a mintánkba. Azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a minta a felsőoktatásban végzett kutatásokra korlátozódott. A táncval kapcsolatban sokkal több vizsgálat létezik, de a jelen kutatás és e cikk terjedelme nem tette lehetővé, hogy a táncval kapcsolatos kutatások más aspektusaira is kitérjünk (például a közoktatásban vagy a hivatásos táncosok körében végzett kutatásokra).

A cikkek új kutatási irányokat is felvázolnak, amelyeket követve a feltörekvő, de még nem teljesen feltárt témákra összpontosíthatunk. Ilyen kiemelt terület lehet a 21. századi készségek feltérképezése és táncoktatásban betöltött szerepe. Annak vizsgálata, hogy a táncot tanulók hogyan fejlesztik a kritikai gondolkodást, a kreativitást és a problémamegoldó készségeket egy gyorsan változó világban, elengedhetetlen lesz a tantervek hatékony adaptálásához. Emellett a táncot tanulók mentális és fizikai jólétének vizsgálata is kulcsfontosságú. Az e területen végzett kutatások betekintést nyújthatnak a táncosok holisztikus egészségébe, és módot adhatnak arra, hogy jobban támogassuk fizikai és mentális szükségleteiket a táncoktatás szigorú világában. A jelenleg marginalizált táncstílusok további kutatása nemcsak a kutatási területeket gazdagítaná, hanem a róluk szóló ismeretek átadásával társadalmi elfogadottságukat is erősítené. E területek feltárása jelentősen hozzájárulna a felsőoktatási intézményekben folyó táncoktatás fejlődéséhez és javításához.

Irodalomjegyzék

- Altun, M., & Atasoy, M. (2019). The Effect of Various Local Dances on Prospective Physical Education Teachers' Attitudes towards the Folk Dance Course. *International Journal of Higher Education*, 8(1), 19. <https://doi.org/10.5430/ijhe.v8n1p19>
- Assandri, E. P. (2019). Is 'touching' essential when teaching ballet? *Research in Dance Education*, 20(2), 197–207. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1609435>
- Baran, A. I. (2020). Sneaking Meditation. *Journal of Dance Education*, 22(1), 23–31. <https://doi.org/10.1080/15290824.2020.1765248>
- Barton, G., & Ryan, M. (2013). Multimodal approaches to reflective teaching and assessment in higher education. *Higher Education Research and Development*, 33(3), 409–424. <https://doi.org/10.1080/07294360.2013.841650>
- Bebetsos, E., & Goulimaris, D. (2014). Personal Outcome And Leadership As Defining Factors Of Satisfaction In The Context Of The Course "Arts II: Overview Of Greek Music And Dance" Of The Hellenic Open University. *The Turkish Online Journal of Distance Education*, 15(2). <https://doi.org/10.17718/tojde.85619>

- Biasutti, M., & Habe, K. (2021). Teachers' perspectives on dance improvisation and flow. *Research in Dance Education*, 1–20. <https://doi.org/10.1080/14647893.2021.1940915>
- Bogáti, F., Benedek, J., & Szitt, M. (2023). Corrective Training for the First Years of Classical Ballet at the Hungarian Dance University. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 4(1), 41–53. <https://doi.org/10.46819/TN.4.1.41-53>
- Bollimbala, A., James, P., & Ganguli, S. (2019). Impact of acute physical activity on children's divergent and convergent thinking: the mediating role of a low body mass index. *Perceptual and Motor Skills*, 126(4), 603–622. <https://doi.org/10.1177/0031512519846768>
- Bonner, T. (2022). Those Dancing Feet! Musical Theater Dance as an ethnographic identifier. *Journal of Dance Education*, 1–9. <https://doi.org/10.1080/15290824.2019.1622705>
- Brown, K. S. (2022). Dance & Cultivation: Spurring the Next Generation's Enthusiasm for the Art of Dance. *Journal of Dance Education*, 22(3), 194–198. <https://doi.org/10.1080/15290824.2022.2100399>
- Clendinning, E. A. (2022). Adapting to *Desa, Kala, Patra* (Place, Time, Situation): Balinese Dance in American Universities. *Journal of Dance Education*, 1–11. <https://doi.org/10.1080/15290824.2022.2070915>
- Conner, K. O., Patterson-Price, J., & Faulkner, N. (2020b). "African Dance Is My Therapy": Perspectives On the Unique Health Benefits of West African Dance. *Journal of Dance Education*, 21(2), 72–81. <https://doi.org/10.1080/15290824.2019.1678751>
- Cuellar-Moreno, M., & Juliá, D. C. (2019). Student perceptions regarding the command and problem solving teaching styles in the dance teaching and learning process. *Research in Dance Education*, 20(3), 297–310. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1657394>
- Dean, C. H., Ebert, C. M. L., McGreevy-Nichols, S., Quinn, B., Sabol, F., Schmid, D., Shauck, R. B., & Shuler, S. (2010). 21st Century Skills Map: The Arts. Partnership for 21st Century Skills.
- Dilek, C. E., & Muhsin, H. (2017). Comparison of movement notation (Laban) and traditional methodological learning success in teaching folk dances. *Educational Research and Reviews*, 12(7), 425–431. <https://doi.org/10.5897/err2016.3118>
- DiPasquale, S., & Roberts, M. L. (2020). Searching for balance: The effects of dance training on the postural stability of individuals with intellectual disability. *Journal of Intellectual & Developmental Disability*, 47(1), 12–17. <https://doi.org/10.3109/13668250.2020.1818363>
- DiPasquale, S., Wood, M. C., & Edmonds, R. (2021). Heart rate variability in a collegiate dance environment: insights on overtraining for dance educators. *Research in Dance Education*, 22(1), 108–125. <https://doi.org/10.1080/14647893.2021.1884673>
- Domene, P. A., & Morley, S. (2021). Stepping into Salsa culture: an experiential account of engaging with a university non-credit dance programme. *Research in Dance Education*, 1–17. <https://doi.org/10.1080/14647893.2021.1980527>
- Dryburgh, J. (2020, December 11). *Vital Entanglements: an exploration of collective effort in the dance technique class*. <http://www.ijea.org/v21n34/index.html>. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1281726.pdf>

- Dryburgh, J., & Jackson, L. (2016). Building a practice of learning together: expanding the functions of feedback with the use of the flipchart in contemporary dance technique. *Research in Dance Education*, 17(2), 130–144. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1139078>
- Duffy, A. (2019). A delicate balance: how postsecondary education dance faculty in the United States perceive themselves negotiating responsibilities expected for tenure. *Research in Dance Education*, 20(1), 73–84. <https://doi.org/10.1080/14647893.2018.1523382>
- Duffy, A. (2022). Teaching Dance Techniques in an Aging Body: Perspectives and Recommendations from Dance Educators. *Journal of Dance Education*, 22(1), 32–41. <https://doi.org/10.1080/15290824.2020.1766690>
- Duffy, A. (2015). What would Liz and Larry say? Performing critical approaches to choreographic mentorship in American higher education. *Research in Dance Education*, 16(2), 114–127. <https://doi.org/10.1080/14647893.2014.950640>
- Edwards, A., Elwyn, G., Hood, K., & Rollnick, S. (2000). Judging the ‘weight of evidence’ in systematic reviews: introducing rigour into the qualitative overview stage by assessing Signal and Noise. *Journal of Evaluation in Clinical Practice*, 6(2), 177–184. <https://doi.org/10.1046/j.1365-2753.2000.00212.x>
- Ehrenberg, S. (2019). Choreographic practice and pedagogy as embodied ideological critique of the labour for knowledge. *Research in Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1591359>
- Elyas-Yutu, D. C., & Hazar, M. (2017). Comparison of movement notation (Laban) and traditional methodological learning success in teaching folk dances. *Educational Research and Reviews*, 12(7), 425–431. <https://doi.org/10.5897/err2016.3118>
- Farrer, R. (2018). Early career dance academia: an investigation into the DanceHE Early Career Mentor Scheme. *Research in Dance Education*, 19(3), 252–273. <https://doi.org/10.1080/14647893.2018.1513998>
- Gaunt, H., & Treacy, D. S. (2019). Ensemble practices in the arts: A reflective matrix to enhance team work and collaborative learning in higher education. *Arts and Humanities in Higher Education*, 19(4), 419–444. <https://doi.org/10.1177/1474022219885791>
- Hagood, T. K. (2008). *Legacy in dance education*. Cambria Press.
- Haines, S., & Torres, T. (2016). So we think you can learn: how student perceptions affect learning. *Research in Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1204283>
- Higdon, R., & Stevens, J. (2017). Redefining employability: student voices mapping their dance journeys and futures. *Research in Dance Education*, 18(3), 301–320. <https://doi.org/10.1080/14647893.2017.1370451>
- Horwitz, E. B., Korošec, K., & Theorell, T. (2022). Can Dance and Music Make the Transition to a Sustainable Society More Feasible? *Behavioral Sciences*, 12(1), 11. <https://doi.org/10.3390/bs12010011>
- Hsia, L., Hwang, G., & Lin, C. (2019). A WSQ-based flipped learning approach to improving students’ dance performance through reflection and effort promotion. *Interactive Learning Environments*, 30(2), 229–244. <https://doi.org/10.1080/10494820.2019.1651744>

- Jin, J., & Martin, R. (2019). Exploring the past to navigate the future: examining histories of higher dance education in China in an internationalized context. *Research in Dance Education*, 20(2), 225–240. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1566304>
- Johnson, J. A. (2018). Culturally Inclusive Dance: Working with Chinese English Language Learners in the Dance Technique Classroom. *Journal of Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/15290824.2017.1317781>
- Johnson, M., Danvers, E., Hinton-Smith, T., Atkinson, K., Bowden, G., Foster, J., Garner, K., Garrud, P., Greaves, S., Harris, P. D., Hejmadi, M., Hill, D. A., Hughes, G., Jackson, L., O'Sullivan, A., O'Tuama, S., Brown, P. P., Philipson, P., Ravenscroft, S., . . . Williams, S. (2019). Higher Education Outreach: Examining Key Challenges for Academics. *British Journal of Educational Studies*, 67(4), 469–491. <https://doi.org/10.1080/00071005.2019.1572101>
- Kaktikar, A. (2020). Choreographing decolonization: pedagogical confrontations at the intersection of traditional dance and liberal arts in higher education in India. *Research in Dance Education*, 21(2), 122–134. <https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1764924>
- Kaktikar, A. (2016). Dancing in-between spaces: an auto-ethnographic exploration of anabhinaya class. *Research in Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1139080>
- Kattner, E. (2016). What Does Dance History Have to Do with Dancing? *Journal of Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/15290824.2015.1036435>
- Kearns, L. W. (2016). Dance critique as signature pedagogy. *Arts and Humanities in Higher Education*, 16(3), 266–276. <https://doi.org/10.1177/1474022216652768>
- Kelsey, L., & Uytterhoeven, L. (2016). Scratch nights and hash-tag chats: creative tools to enhance choreography in the higher education dance curriculum. *Research in Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1264381>
- Lanszki, A. (2020). *Bevezetés a táncsal kapcsolatos kutatások módszertanába*. Magyar Táncművészeti Egyetem.
- Lanszki, A., Papp-Danka, A., & Szabó, E. (2021). Impact Assessment of a Methodological Program in Dance in Hungarian Public Education. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 2(1), 73–89. <https://doi.org/10.46819/TN.2.1.73-89>
- Leijen, Ä., & Sööt, A. (2016). Supporting pre-service dance teachers' reflection with different reflection procedures. *Research in Dance Education*, 17(3), 176–188. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1178713>
- Liu, S. (2020). The Chinese dance: a mirror of cultural representations. *Research in Dance Education*, 21(2), 153–168. <https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1782371>
- Longley, A., & Kensington-Miller, B. (2019). Visibilising the invisible: three narrative accounts evoking unassessed graduate attributes in dance education. *Research in Dance Education*, 21(1), 18–33. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1644616>
- Lopez, B. (2019). Dance students at a two year college: making sense of their academic, cultural, and social world. *Research in Dance Education*, 20(2), 174–183. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1591358>
- McCarthy-Brown, N. (2015). Poverty of diverse dance readings. *Arts Education Policy Review*. <https://doi.org/10.1080/10632913.2015.970100>

- Mills, D. (2013). Dancing the thesis, writing on the body. *Arts and Humanities in Higher Education*. <https://doi.org/10.1177/1474022213493978>
- Mitchell, G. J., Rice, & Pileggi, V. (2018). Co-emergence: an art-full dance of inquiry into artists' experiences of making art. *International Journal of Research in Economics and Social Sciences*, 23(4), 563–581. <https://doi.org/10.1080/13569783.2018.1507730>
- Newman, R. S., & Gough, L. (2020). Listening to students, examining trajectories: understanding effects of formal music instruction in school. *Music Education Research*, 22(1), 18–30. <https://doi.org/10.1080/14613808.2019.1671660>
- 'Ofamo'oni, J., MA. (2021). It takes a family to graduate a dancer. *Journal of Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/15290824.2020.1821204>
- O'Leary, N., Barber, A. E., & Keane, H. (2019). Physical education undergraduate students' perceptions of their learning using the jigsaw learning method. *European Physical Education Review*, 25(3), 713–730. <https://doi.org/10.1177/1356336x18767302>
- Page, M. J., McKenzie, J. E., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T., Mulrow, C. D., Shamseer, L., Tetzlaff, J., Akl, E. A., Brennan, S., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J., Hróbjartsson, A., Lalu, M. M., Li, T., Loder, E., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., . . . Moher, D. (2021). The PRISMA 2020 statement: an updated guideline for reporting systematic reviews. *Systematic Reviews*, 10(1). <https://doi.org/10.1186/s13643-021-01626-4>
- Pálinkás-Molnár, M., & Bernáth, L. (2020). Examining the Relations Between Dance and Mathematics Among First-Grade Students. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 1(1), 21-36. <https://doi.org/10.46819/TN.1.1.21-3621>
- Pangayan, V. (2021). Pandemic COVID-19 and E-Learning in Higher Education: Creative Art Student's Experiences. In *Proceedings of International Conference on Research in Education and Science, 2021.:* Vol. 7(1). <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=58045260800>
- Papp-Danka, A., & Lanszki, A. (2020). A digitális munkarend tapasztalatai a Magyar Táncművészeti Egyetemen. *Tánc És Nevelés*, 1(1), 37–58. <https://doi.org/10.46819/tn.1.1.37-58>
- Papp-Danka, A., & Oláh, N. (2021). The Use of Digital Pedagogical Assessment in the Teaching of Dance Notation. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 2(2), 17–30. <https://doi.org/10.46819/TN.2.2.17-30>
- Partnership for 21st Century Skills (2009). P21 Framework Definitions. <http://www.21stcenturyskills.org>
- Patton, L. D., Jenkins, T. S., Howell, G. L., & Keith, A. R. (2022). Unapologetically Black Creative Educational Experiences in Higher Education: A Critical review. *Review of Research in Education*, 46(1), 64–104. <https://doi.org/10.3102/0091732x221084321>
- Petsilas, P., Leigh, J., Brown, N., & Blackburn, C. (2019). Creative and embodied methods to teach reflections and support students' learning. *Research in Dance Education*, 20(1), 19–35. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1572733>
- Pulinkala, I. (2014). Partnering for change in dance higher education. *Research in Dance Education*, 15(3), 239–253. <https://doi.org/10.1080/14647893.2014.910187>

- Purvis, D. (2018). Dance Scholarship and Community Engagement: A Literature review of the Journal of Dance Education. *Journal of Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/15290824.2017.1360495>
- Rimmer, R. (2017). Negotiating the rules of engagement: exploring perceptions of dance technique learning through Bourdieu's concept of 'doxa.' *Research in Dance Education*, 18(3), 221–236. <https://doi.org/10.1080/14647893.2017.1354836>
- Risner, D., & Barr, S. (2015). Troubling Methods-Centric "Teacher Production": Social Foundations in Dance Education Teacher Preparation. *Arts Education Policy Review*, 116(2), 78–91. <https://doi.org/10.1080/10632913.2014.944965>
- Risner, D., & Musil, P. S. (2017). Leadership Narratives in Postsecondary Dance Administration: Voices, values and Gender Variations. *Journal of Dance Education*, 17(2), 53–64. <https://doi.org/10.1080/15290824.2017.1289213>
- Ritchie, A., & Brooker, F. (2020). Democratic and feminist pedagogy in the ballet technique class. *Journal of Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/15290824.2019.1588463>
- Ritchie, A., & Brooker, F. (2018). Imaging the future: an autoethnographic journey of using a guided and cognitive-specific imagery intervention in undergraduate release-based contemporary dance technique. *Research in Dance Education*, 19(2), 167–182. <https://doi.org/10.1080/14647893.2018.1467397>
- Robinson, S. (2016). Artists as Scholars: The Research Behavior of Dance Faculty. *College & Research Libraries*, 77(6), 779–794. <https://doi.org/10.5860/crl.77.6.779>
- Roe, S. (2017). Chasing ambiguity: critical reflections on working with dance graduates. *Research in Dance Education*, 18(2), 205–216. <https://doi.org/10.1080/14647893.2017.1354842>
- Salcedo, E. T., Vila, R. R., & Mira, J. E. B. (2017). The Taller de Prácticas Docentes [Teaching Practice Workshop], a role-playing-based proposal for Higher Dance Studies. *Research in Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1264380>
- Schmidt, C. U. (2020). Doggy Paddling: Temporalities of work in higher artistic education in Denmark. *Scandinavian Journal of Educational Research*. <https://doi.org/10.1080/00313831.2020.1754902>
- Seago, C. (2020). A study of the perception and use of attention in undergraduate dance training classes. *Research in Dance Education*, 21(3), 245–261. <https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1757636>
- Stevens, K., & Huddy, A. (2016). The performance in context model: a 21st century tertiary dance teaching pedagogy. *Research in Dance Education*. <https://doi.org/10.1080/14647893.2016.1178714>
- Stevens, K., Pedro, R. A., & Hanrahan, S. J. (2019). Building an authentic cultural curriculum through tertiary cultural dance. *Arts and Humanities in Higher Education*, 19(3), 264–284. <https://doi.org/10.1177/1474022219833648>
- Sulé, V. T. (2015). White Privilege? The intersection of Hip-Hop and Whiteness as a catalyst for Cross-Racial interaction among White males. *Equity & Excellence in Education*, 48(2), 212–226. <https://doi.org/10.1080/10665684.2015.1025252>
- Szászi, B., & Szabó, P. (2021). Dancers' Body: the Examination of Health, Body Satisfaction, Body Attitudes, Eating Attitudes, and Self-esteem Among Dancers. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 2(1), 30–55. <https://doi.org/10.46819/tn.2.1.4-29>

- Tembrioti, L., & Tsangaridou, N. (2013). Reflective practice in dance: a review of the literature. *Research in Dance Education*, 15(1), 4–22. <https://doi.org/10.1080/14647893.2013.809521>
- Tsompanaki, E. (2014). Is there a need for a higher dance institution in Greece? The reality in Greek contemporary dance institutions. *Research in Dance Education*, 15(3), 271–288. <https://doi.org/10.1080/14647893.2014.923830>
- Ujvári, M., & Szabó, B. (2023). Developing Core Strength In Classical Ballet Dancers Through Kettlebell Training: A Methodological Experiment. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 4(1), 15–26. <https://doi.org/10.46819/TN.4.1.15-26>
- Zawacki-Richter, O., Kerres, M., Bedenlier, S., Bond, M., & Buntins, K. (2019). *Systematic Reviews in Educational Research: Methodology, Perspectives and Application*. Springer Publishing.
- Zimányi, G., & Lanszki, A. (2020). The Influence of Social Media on Hip-Hop Dancers and their Classes. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 1(1), 97–112. <https://doi.org/10.46819/TN.1.1.97-112>
- Walker, A. (2019). Rebalancing dance curricula through repurposing black dance aesthetics. *Research in Dance Education*, 20(1), 36–53. <https://doi.org/10.1080/14647893.2019.1566306>
- Wang, L. (2020). Tertiary dance education in inclusive settings: teachers' intercultural sensitivity for teaching international students. *Research in Dance Education*, 22(3), 287–305. <https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1766008>
- Yin, G., & Liu, J. (2022). Research on movement analysis and guidance in dance learning based on data mining. *Computational Intelligence and Neuroscience*, 2022, 1–9. <https://doi.org/10.1155/2022/9327442>